

Kázeň z ev. Sl. Božích v Bratislave (NK), **26. 12. 2022**, 8.30/10.00 s VP,

2. sláv. vianočná; ES: 48, 54, 35, 475, **A 17**, Sk 6, 8-15. 54-60, Mt 23, 34-39

2. Mojžišova 2, 10 b: „Z vody som ho vytiahla.“

Milí bratia, milé sestry!

„Z vody som ho vytiahla.“ – **Čo by za to ne jeden človek dal, keby tieto slová** o záchrane pred utopením, **platili aj o ňom**. Nepochybne, **vzácný je úplne každý ľudský život**. V našej krajine sa utopí každoročne niekoľko ľudí. V porovnaní s množstvom zúfalých utečencov, ktorí sa zahynú – utopia sa v Stredozemnom mori na svojej ceste za slobodou, však u nás nejde o dramatické čísla.

Žiaľ, mnohí nedopadli tak dobre, ako Mojžiš, o ktorom hovorí text, ktorý nám zaznel z Písma.

Vždy sú ľudia, ktorí nachádzajú dôvody, prečo nepomôcť. Niektoré sa javia rozumné – nemožno zachrániť celý svet – a **no na konci takýchto úvah sú vyhasnuté životy**. Vyhasnuté životy **konkrétnych ľudí**.

Mojžišovej mame **Jochebed** nedalo jej materinské srdce dopustiť, aby nechala svoje **dieťa** len tak zomrieť. **Videla, že je pekné** (2M 2, 2 – možný preklad: dobré). Pán Boh,

keď tvoril svet: **videl, že to bolo dobré** (to sa ako refrén ozýva v 1M 1. kap.). Tieto slová teraz opakuje Mojžišova mama, keď sa jej v egyptskom otroctve narodilo bábätko: Videla, že **je dobré**. Akoby **boli nebesá opäť v hre**.

Pritom **sa zdalo, že to dieťa sa narodilo tkp. Pánu Bohu za chrbtom** – do podmienok, v ktorých Boží ľud nemá mať žiadnu budúcnosť. Veď egyptský faraón vydal príkaz, aby každého narodeného (izraelského) chlapca hodili do vln Nílu (2M 1, 22).

No Jochebed spolu manželom ukrývali Mojžiša 3 mesiace po jeho narodení, lebo videli, že dieťa je vydarené, a nedali sa odstrašiť kráľovským rozkazom (Žid 11, 23).

Keď sa stupňuje núdza, rastie aj odvaha a fantázia.

Jochebed vzala papyrusový košík, vymazala ho asfaltom a živcou, vložila doň dieťa a položila ho do rákosia na brehu Nílu (2M 2, 3). Akoby opakovanie príbehu o Nóachovej arche v zmenšenej verzii. Ako kedysi Nóach odovzdal do Božích rúk seba i všetkých, ktorí sa s ním v arche plavili, tak aj Jochebed teraz spustila do rákosia vôd Nílu malú papyrusovú archu – košík s Mojžišom. Odovzdala svojho syna do Božích rúk.

Meno **Jochebed** znamená: **Tá, ktorej slávou je Hospodin**. Keď **Jochebed** vložila Mojžiša do košíka **verila, že teraz ho**

musí zachrániť niekto iný. Ona už viac urobiť nemohla. Nevie, čo sa udeje, ale **nevzdáva sa viery, že Boh zasiahne, no nepredpisuje Mu, ako.**

Rabíni vo výklade tohto textu uvádzajú, že dieťa neplakalo ako dojča, ale ako dospelý. – Ako mnoho dospelých, plakal v ňom celý izraelský národ.

Cesty, ako Pán Boh zachraňuje ľudí, sú niekedy dobrodružné, až rozprávkové. Malé chlapčiatko v košíku našla princezná. Dala mu meno Mojžiš hovoriac: **Z vody som ho vytiahla. Boh zachraňuje cez dcéru vládcu, ktorý prikázal všetkých izraelských chlapcov zmárniť** (por. Ž 2, 2.4 – Ten, ktorý býva na nebesiach sa mocným smeje, Pán sa im vysmieva).

Najprv Hospodin zachraňuje Mojžiša. Postaral sa, aby ho dojčila vlastná mama a aby Mojžiš dostal výchovu na kráľovskom dvore. Prostredníctvom Mojžiša časom Hospodin zachránil celý izraelský národ.

Mojžiš nebol zachránený len tak, ale aby zachraňoval. **Unikol vodám Nílu, aby po čase pod jeho vedením unikol smrtiacim vodám Červeného mora celý Boží ľud. – To by nik nevymyslel!** Je to nepochopiteľné. Je to zázrak. Zároveň predobraz Vianoc.

Aj v svätú noc sa začína niečo nebadané. Podľa Božích plánov privedie mladá dievčina na svet dieťa. Dá mu **meno, Ježiš – Pán zachraňuje, spasí, vyslobodzuje. – Meno, v ktorom je obsiahnutý Boží program záchrany.**

Boží program je zachrániť nás. I nás doň Pán Boh vtiahol, keď nás vytiahol z vody krstu.

Na prvé Vianoce, narodením Božieho Syna, nás začal zachraňovať pre večný život.

Nieko je zachránený zo smrti aj pre život časný (Mojžiš, Izraelci), iný je zachránený skrze smrť pre život večný (Štefan). Dnes si pripomínáme práve mučeníka pre vieru, diakona Štefana.

Pán Ježiš sa narodil na zemi, aby sa Štefan mohol narodiť pre nebo. Ježiš prišiel na svet, na túto zem, aby Štefan mohol prísť do neba.

Mojžišova mama **Jochebed** aj diakon a mučeník kresťanskej cirkvi **Štefan sú príkladom odvážneho vyznávania viery.** Ukazujú, že viera nie je cukríková, ale niekedy priam krvavá záležitosť. Spojená s odvahou, rizikom a fantáziou lásky. Ich slávou je Hospodin.

Vianoce nie sú sladký gýč. Na príklade verného Božieho svedka a služobníka Štefana ukazujú, že **milosť, spása, večný život stoja za to – stoja aj za mnohé boje a zápasy.**

Aj my sme pozvaní k fantázii lásky a odvahe viery. K zápasu o spásu našich detí i ľudí vôkol nás, k vernému

svedectvu o našom Pánovi, ktorý zachraňuje, spasí, vyslobodzuje. Kiež je Pán našou slávou. Amen.

*Použitím myšlienok Andreasa Schwarza, Nico ter Lindena, Richarda & Marty Vašečkovcov:
Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár*